

θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα εἰς τὸ ν' ἀποκτήσῃ ἡ γεωργία μας καὶ αὐτὴ ἡ νεαρὰ βιομηχανία μας, ὧν σήμερον στεροῦνται καταλληλοτέρων εἰς τὴν εὐημερίαν καὶ προαγωγὴν τῶν μέσων.

Καὶ τόσαι ἄλλαι ἐλπίδες.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ.

Δοκίμιον περὶ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας τῆς Ἀγγλίας
ὑπὸ *Α. Δελαβέρν* μεταφρασθὲν ὑπὸ τοῦ *Κ. Φωιστηροπούλου*.
Εὗρίσκεται παρὰ τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπώλαις *ΚΚ. Ναδέρη* καὶ
Νάκη. Τιμᾶται δραχ. 3.

Ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ὁμιλήσωμεν προσεχῶς ἐν ἐκτάσει περὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου συγγράμματος, τὸ ὅποιον προῶρι-
σται νὰ ἐξασκήσῃ εὐεργετικὴν ἐπιρροήν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γεωρ-
γίας, περιοριζόμεθα μόνον σήμερον νὰ τὸ συστήσωμεν θερμῶς
εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Μελίσσης διαβεβαιοῦντες τοὺς τοῦτο
ἀποκτήσαντας ὅτι θέλουσιν ὠφεληθῇ ὅσον παρ' οὐδενὸς τῶν μέ-
χρι τοῦδε εἰς τὴν γλῶσσάν μας μεταφρασθέντων τοιοῦτου εἴ-
δους συγγραμμάτων.

Πραγματεία περὶ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὴν Ἑλλάδα
οἰκονομικοπολιτικοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ Στάμου Τρικαλιώτου κλ.

Ὁ φιλόπονος *Κ. Τρικαλιώτης* ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ ἀπα-
ριθμεῖ τὰ οἰκονομικὰ συστήματα τῶν διαφόρων ἀρχαίων καὶ
νεωτέρων ἐθνῶν καὶ ἀποδεικνύει ἐναργῶς, ὅτι ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ
εὐτυχήσῃ ὀφείλει ν' ἀναπτύξῃ τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἀνταλλα-
κτικὸν ἐμπόριον καὶ τὴν γεωργίαν. Ἐπαινοῦντες τὸν ζῆλον καὶ
τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ φιλοπάτριδος συγγραφέως συνιστῶμεν εἰς
τὴν ἀνάγνωσιν ἰδίως τῶν Κυβερνώντων τὸ συμπέρασμα τῆς
πραγματείας τοῦ *Κ. Τρικαλιώτου* ἔχον ὡς ἐξῆς.

α) Περαιούντες δὲ τὴν περιληπτικωτάτην, ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον, ταύτην πραγματείαν, προσθέτομεν ὅτι ἐκ τῶν ἀτελῶς μὲν, ὡς μετὰ μεγίστης συνοπτικότητος ἐπραγματεύθημεν οικονομικοπολιτῶν ὀργανισμῶν, βασιζομένων ἐπὶ τῶν δύο μεγάλων ἰσχυόντων ἐν τῷ κόσμῳ οικονομικῶν συστημάτων, ἐξάγεται ὅτι ἡ μετ' ἐπιστασίας μελέτη τῶν νόμων τῆς φύσεως, τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ κοινωνίᾳ διεπόντων τὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου, θέλει καταδείξει.

αά) Εἰς τοὺς Ἡγεμόνας, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ των, ἡ προκαλουμένη ἀπὸ τὸν πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν ὑπηκόων των σεβασμὸν, ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης, ἡ ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν των ἀμερόληπτος διανομὴ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἡ περὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῶν μέριμνά των, εἶναι ὁ μόνος τρόπος τῆς αὐξήσεως τῆς ἰσχύος καὶ τῆς πραγματικῆς ἐπιρροῆς των εἰς τὰς πολιτικὰς κοινωνίας ἐφ' ὧν αὐτοὶ βασιλεύουσι.

αβ') Εἰς τὰ Ἔθνη, ὅτι πᾶσα καταπάτησις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἄλλων συνεπιφέρει ἀναπόφευκτον ἐλάττωσιν τῆς πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἰδίων των δικαιωμάτων δυνάμεως.

αγ') Εἰς τοὺς Νομοθέτας, ὅτι τὸ καθήκον τῶν περιορίζεται εἰς τὴν ἄρσιν τῶν ἀναφυομένων προσκομμάτων πρὸς τὴν ὅσον ἔνεστιν ἀνάπτυξιν τοῦ συνεταιρισμοῦ μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ ὁποίου τὰς τύχας εἶναι ἐμπεπιστευμένοι, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀπόλαυσιν ὅλων τῶν ὑπ' αὐτοῦ πηγαζόντων ἀγαθῶν, ἐνῷ μάλιστα τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν εἰς τὴν κοινωνίαν ἀναφυομένων προσκομμάτων αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀνεγείρουσιν, ἕνεκα τῆς μὴ ἀναγνωρίσεως ἢ μᾶλλον παραγνωρίσεως ἐκ μέρους των τῆς εἰς τὰ διεθνή συμφέροντα ὑπάρξεως ἐντελοῦς ἁρμονίας, καὶ εἰς τὴν φροντίδα τοῦ νὰ ἐλαττώσωσιν ὅσον εἶναι ἐφικτὸν ἄνευ προσκόμματος τινός εἰς τὴν ἐκτέλεισιν τῶν ἱερῶν καθηκόντων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῆς ἐργασίας τοῦ λαοῦ ἀπαιτήσεων τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὅσον εἶναι βέβαιον, ὅτι

οὐδεμία Κυβέρνησις ποιεῖται χρῆσιν τῶν κεφαλαίων τοσοῦτον ἐπωφελῶς, ὅσον ἤθελον μεταχειρισθῇ ταῦτα ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὰ βαλάντια τῶν ὁποίων ἀφαιροῦνται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐν εἰδει φόρων κτλ.

αδ') Εἰς τοὺς Κεφαλαιούχους, ὅτι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀσχολουμένων ὑπάρχει ἐντελής ἀρμονία πραγματικῶν καὶ διαρκῶν συμφερόντων· ὅτι πᾶσα ἐπέμβασις εἰς τὰ δικαιώματα τῶν ὁμοίων των, πᾶσα μείωσις εἰς τὴν ἐντελῇ ἀσφάλειαν τῶν τε προσωπικῶν καὶ τῆς ἰδιοκτησίας δικαιωμάτων, πᾶν εἶδος μονοπωλίου ἢ προνομίων τείνει εἰς τὸ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν δύναμιν τῆς παραγωγῆς καὶ τὸ πᾶσόν τῶν παραγομένων τὸ ἀνῆκον αὐτοῖς, ἐπομένως τείνει εἰς τὸ νὰ παραβλάψῃ τὴν δύναμιν των πρὸς τὴν ἀποταμίευσιν.

αε') Εἰς τοὺς Ἑργάτας, ὅτι, ὅσον ἐντελέστερος εἶναι ὁ πρὸς τὰ δικαιώματα τῆς ἰδιοκτησίας σεβασμὸς των, τοσοῦτον μεγαλειτέρα ἔπεται ἡ αὔξησις τῆς παραγωγικῆς δυνάμεώς των, ἐπιφέρουσα αὐτοῖς ἀνάλογον αὔξησιν τῆς ἰδίας, αὐτῶν μερίδος ἐκ τοῦ μεγαλειτέρου ποσοῦ τῶν παραγομένων πραγμάτων.

αζ') Εἰς τοὺς γαιοκτῆμονας, ὅτι ἡ ἰδία αὐτῶν καὶ τῶν τέκνων των εὐημερία συνίσταται εἰς τὴν παραδοχὴν μέτρων τεινόντων πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ καταθλιπτικωτάτου φόρου τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῆς ἐργασίας αὐτῶν ἀπαλλαγῇ των καὶ πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν δυνάμεων τῶν γαιῶν των.

αζ') Εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ συστήματος τοῦ Μάλθου καὶ τοῦ 'Ρικάρδου ὅτι ὁ Δημιουργὸς ἐσύστησεν αὐτοσυντηρήτους νόμους διέποντας καὶ ρυθμίζοντας τὰς κινήσεις τοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι οἱ θησαυροὶ τῆς φύσεως εἶναι ἀπεριόριστοι εἰς τὴν ἑκτασίαν των· ὅτι ἡ τῆς δημιουργίας τῆς ζητήσεως δύναμις αὐξάνει ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὅτι οἱ πόλεμοι, οἱ λιμοὶ καὶ

λοιμοί, τὰ περισταλτικά τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ μετὰ τῶν συνοδευόντων ταῦτα, τὰ ἐγκλήματα δηλαδή καὶ ἡ εἰς τὸν κόσμον ἀθλιότης, τείνουσι μᾶλλον εἰς τὸ νὰ τηρῶσι τὴν διατροφὴν ὑπὸ τὸν πληθυσμὸν, ἀντὶ νὰ περιστέλλωσι τὸν πληθυσμὸν ὑπὸ τὴν διατροφὴν.

αἱ) Εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἢ μᾶλλον τοὺς ὑπουργοὺς, ὅτι ἡ ἐξουσία καὶ ἡ εὐθύνη συμβαδίζουσιν· ὅτι ἀπὸ τὴν δραστηκότη-
τα καὶ τὸν ἀκραίφνῃ πατριωτισμὸν των ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἡ λύσις τοῦ μεγάλου καὶ σπουδαιοτάτου κοινωνικοῦ ζη-
τήματος· τουτέστιν, εἰάν ἐκεῖνοι οἵτινες τὰς τύχας των ἀνέθε-
σαν εἰς τὴν διεύθυνσίν των θέλουσι βαδίζει πρὸς τὸν προορι-
σμὸν τοῦ πραγματικοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ καὶ τῆς φύσεως, ἢ θέλουσι παρεκκλίνει εἰς ἐκεῖνον τὸν τοῦ ἀλόγου ζώου, ἔχοντος τὴν μορφήν μόνον τοῦ ἀνθρώπου, περὶ οὗ τὸ οἰκονομι-
χοπολικὸν σύστημα τοῦ Μάθου καὶ τοῦ Ρικάρδου πραγμα-
τεύεται, καὶ ὅτι ἀποτυχόντες τοῦ νὰ παρασκευάσωσιν ἑαυτοὺς
ἀμὴ μόνον ἐπιστήμονάς τε καὶ δυνατοὺς περὶ τὸ καλῶς ἄρχειν,
ἀλλὰ καὶ φιλανθρώπους, πρὸς ἀρμοδίαν ἐξάσκησιν τῆς ἐμπι-
στευθείσης εἰς αὐτοὺς ἐξουσίας, πράττουσιν ἔγκλημα, διὰ τ'
ἀποτελέσματα τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ δώσωσι λόγον εἰς τοὺς
συmpατριώτας των καὶ εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ ὁποίου ἡ ὑπ' αὐ-
τῶν ἐξασκουμένη ἐξουσία πηγάζει.»